

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE X
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. X din X 2014
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. „X” S.R.L.
din comuna X, județul X

Biroul soluționare contestații din cadrul **Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice X** a fost sesizat de **Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală**, prin adresa nr. X – înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. X, în legătură cu **dosarul contestației** formulată de **Societatea Comercială „X” S.R.L.** din comuna X, județul X, împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X*, act administrativ fiscal emis de A.I.F. X în baza *Raportului de inspecție fiscală nr. X* încheiat la data de X de inspectori din cadrul A.I.F. X, comunicate și confirmate ca primite de societatea comercială contestatoare la data de X.

Prin **Decizia nr. X** emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală s-a suspendat procedura administrativă de soluționare a contestației pentru suma totală de X reprezentând taxă pe valoarea adăugată, impozit pe profit și accesorii stabilite suplimentar de plată prin decizia de impunere mai sus menționată.

Cu adresa înregistrată la A.J.F.P. X sub nr. X, S.C. „X” S.R.L. – prin administratorul special X – a comunicat faptul că, în Dosarul penal nr. X, Tribunalul X – Secția Penală s-a pronunțat definitiv asupra plângerii formulate de D.G.F.P.X împotriva Ordonanței din X dată în Dosarul nr. X al Parchetului de pe lângă Judecătoria X, menținută prin Ordonanța nr. X din data de X a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria X.

Astfel, dispozițiile Rezoluției Parchetului de pe lângă Judecătoria X din data de X rămân definitive, încetând prin urmare motivul de suspendare a procedurii de soluționare pe cale administrativă a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. X, d-na X, administrator special al S.C. „X” S.R.L., solicitând reluarea procedurii administrative de soluționare pe fond a cauzei.

Organul de soluționare a contestației, constatând îndeplinirea prevederilor art.214 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.10.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscal – aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 236/24 aprilie 2013), respectiv încetarea motivului care a determinat suspendarea pronunțată prin Decizia nr. X emisă de A.N.A.F.-D.G.S.C., procedează în continuare la analiza contestației.

Societatea Comercială „X” S.R.L. are domiciliul fiscal în comuna X, sat X, str.X, nr.X, județul X, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului X sub nr. **JX** și are codul unic de înregistrare **X** cu atribut fiscal **RO**.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **X lei** – *din care:*

- *taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată* X lei;
- *majorări de întârziere aferente TVA* X lei;
- *impozit pe profit stabilit suplimentar de plată* X lei;
- *majorări de întârziere aferente impozitului pe profit* X lei.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile d-nei X, în calitate de administrator special al S.C. "X" S.R.L., sunt următoarele (citat):

„[...] Subsemnata X, [...], având calitatea de administrator special al S.C. X S.R.L., [...], (cf. procesului – verbal din X, orele X al adunării asociaților debitorului SC X SRL), formulez prezenta:

CONTESTAȚIE

împotriva Deciziei de Impunere [...] (nr. înregistrare nr.X), emisă de către Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X, prin care s-a stabilit în sarcina SC X SRL obligația de plată a sumei de X lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată – lunar, precum și a sumei de X lei, reprezentând majorări de întârziere, și solicit să dispuneți ANULAREA acestei decizii, ca NELEGALĂ și NETEMEINICĂ.

MOTIVELE CONTESTAȚIEI:

În urma unui control efectuat în anul X de către Garda Financiară X prin care s-a verificat activitatea firmei X SRL, s-a întocmit **Nota de Constatăre din X**, prin care organul care a efectuat controlul a apreciat că există elemente constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prev. și ped. de art.4 și art.9 lit.b) și f) din Legea nr. 241/2005, și că autor al acestor fapte este numitul X, care la acel moment avea calitatea de administrator al societății sus-menționate.

Ca o consecință a celor reținute în nota de constatare, Garda Financiară X a **sesizat Parchetul de pe lângă Tribunalul X** pentru efectuarea unor cercetări privind existența infracțiunilor mai înainte menționate.

[...] Concluziile și constatările organului financiar amintit au fost preluate de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului X, care prin Decizia de Impunere din X a stabilit în sarcina SC X SRL obligația de plată a sumelor la care am făcut referire (X lei taxă pe valoarea adăugată, X lei majorări de întârziere).

Tot Decizia de Impunere din X, constituită în **titlu executoriu**, a fost temeiul declanșării procedurii insolvenței SC X SRL, [...].

Nelegalitatea și netemeinicia Deciziei de Impunere din X rezidă în faptul că cercetarea penală care s-a declanșat ca urmare a **sesizării** formulate de către Garda Financiară X s-a finalizat prin **scoaterea de sub urmărire penală** a învinuitului X [...].

[...] Ținând seama de situația de jure stabilită în urma soluției organului de urmărire penală și a **sentinței definitive** a Tribunalului X, rezultă inexistența faptelor (infracțiuni) în baza cărora s-a stabilit obligația de plată a SC X SRL privind taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere, astfel încât decizia de impunere din X este **nelegală și netemeinică**, [...].

[...] Ca atare, în conformitate cu prerogativele legale ce vă revin, vă solicit să apreciați ca fiind **pe deplin întemeiată** prezenta contestație și, pe cale de consecință, să dispuneți **anularea deciziei de impunere din X**, în procedura administrativă, evitându-se astfel un viitor proces pe rolul instanțelor de judecată. [...]"

Facem precizarea că, pe ultima pagină a contestației, la semnătură este trecut: "[...] X, Administrator special SC X SRL," este semnată olograf, dar nu este ștampilată.

II. – Din Decizia de impunere nr.X, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală nr.X, rezultă următoarele:

* Inspeția fiscală, finalizată la data de X, a avut ca obiectiv verificarea modului de calcul, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat al statului de către S.C. "X" S.R.L., printre care și cele reprezentate de impozitul pe profit și de taxa pe valoarea adăugată aferente perioadei X.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală înregistrat la organul fiscal sub nr. X care a stat la baza emiterii de către A.I.F. Dâmbovița a Deciziei de impunere nr. X.

În acest Raport, la **Capitolul III – Constatări fiscale**, s-a consemnat (citat):

„ [...] În perioada X unitatea a calculat și evidențiat în contabilitate o pierdere fiscală de recuperat în sumă de X lei față de care echipa de inspecție fiscală nu a stabilit diferențe.

În perioada X unitatea a calculat, evidențiat în contabilitate și declarat un impozit pe profit în sumă de X lei, față de care organul de control a stabilit o diferență în sumă de X lei, impozitul corect fiind în sumă de X lei.

Diferența constă în :

- nerecuperarea pierderii fiscale a exercițiului X în sumă de X lei căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de X lei, fiind încălcate prevederile art.26 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- înregistrarea de cheltuieli cu costul mărfurilor, în sumă de X lei căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de X lei fiind încălcate prevederile art.21 alin.4 litera f din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare care prevede că nu sunt deductibile „ cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”.

În perioada X unitatea a calculat și contabilitate un impozit pe profit în sumă de X lei față de care echipa de control a stabilit o diferență în sumă de X lei, suma corectă fiind de X lei.

Diferența provine din :

- înregistrarea în evidența contabilă de cheltuieli în sumă de X lei reprezentând investiții în curs aferente imobilului – magazin de desfacere cu amănuntul, impozitul aferent fiind în sumă de X lei.[...]
- înregistrarea recuperării pierderii fiscale a anului X în sumă de X lei, sumă ce nu corespunde cu pierderea fiscală efectivă care este în sumă de X lei, rezultând un impozit aferent în sumă de X lei.[...]
- obligația lunii X în sumă de X lei a fost declarată la organul fiscal teritorial pentru suma de X lei, rezultând o diferență de X lei.[...]
- înregistrarea de cheltuieli cu costul mărfurilor în sumă de X lei căruia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de X lei.[...]

În perioada X unitatea a calculat, evidențiat în contabilitate și declarat un impozit pe profit în sumă de X lei, față de care organul de control a stabilit o diferență în sumă de X lei suma corectă fiind de X lei.[...]

Diferența provine din :

- înregistrarea eronată a impozitului aferent trimestrului II X în sensul că unitatea a calculat și declarat impozitul minim stabilit prin OG 34/2009, când în realitate impozitul pe profit datorat era în sumă de X lei, deci peste cel minim stabilit.[...]

Pentru diferența stabilită în sumă totală de X lei au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei stabilite în baza prevederilor art. 120 alin.2 din OG 92/2003, calculate la data de X[...]

Pentru perioada X, societatea a determinat TVA deductibilă în sumă de X lei față de care organele de inspecție fiscală au constatat o diferență în sumă de X lei.

Diferența provine din înregistrarea în evidența contabilă a facturilor fiscale cuprinse în Nota de constatare întocmită de Garda Financiară X, facturi fiscale emise de furnizori care au un comportament de tip fantomă care nu funcționează la sediul social declarat, nu au depus declarații și nu au înregistrat operațiunile respective.

Având în vedere că aceste facturi nu au fost înregistrate de furnizori și nu au fost depuse declarații la organele fiscale acestea nu pot fi considerate documente justificative.[...]

Având în vedere constatările Gărzii Financiare X, precum și verificările în teritoriu efectuate de organele abilitate, echipa de inspecție fiscală consideră tranzacțiile înscrise în facturile respective ca nereale, în acest sens aceste tranzacții nefiind luate în considerare.[...]

În perioada verificată societatea a înregistrat TVA de recuperat în sumă de X lei, compensat cu TVA de plată în sumă de X lei, înregistrând la data de X, potrivit evidențelor sale un TVA de recuperat în sumă de X lei.

Privind modul de declarare al acestor obligații unitatea a declarat un TVA de recuperat în sumă de X lei, din care compensat cu TVA de plată în sumă de X lei, rezultând un TVA de recuperat la data de X în sumă de X lei.

Având în vedere stabilirea unui TVA suplimentar în sumă de X lei la data de X, unitatea înregistrează o obligație de plată în sumă de X lei.

Pentru diferența stabilită în sumă de X lei au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei stabilite în baza prevederilor art. 120 alineat 2 din OG 92/2003, până la data de X [...]"

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

Conform prevederilor art.213 alin.(5) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și precizărilor pct.9.3. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscal – aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 236/24 aprilie 2013), organul de soluționare a contestației are obligația de a verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

Prin **Sentința nr. X din data de X** pronunțată în Dosarul nr.X, **Tribunalul X – Secția Comercială și de Contencios Administrativ**, în temeiul art.54 alin. (5) și art.107 alin.(1) lit.D. din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, a dispus intrarea în faliment a debitoarei **S.C. "X" S.R.L.**

În temeiul art. 107 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, s-a dispus dizolvarea societății comerciale debitoare și ridicarea dreptul de administrare al debitoarei.

Prin aceeași sentință judecătorească s-a numit ca lichidator judiciar provizoriu pe **XX**, cu sediul în municipiul X, b-dul X, bloc X, ap.X, județul X, care va îndeplini atribuțiunile prevăzute de art. 25 din lege.

Ulterior, lichidator judiciar este **X**, cu sediul în municipiul X, b-dul X, bloc X, scara X, etaj X, ap.X, județul X.

Conform art. 3 pct. 23 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 3 – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...] 23. prin procedura falimentului se înțelege procedura de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului, fiind urmată de radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat; [...];"

În fapt, doamna X, administrator special al S.C. "X" S.R.L., solicită prin contestația formulată și înregistrată la A.J.F.P. X sub nr.X, iar la D.G.R.F.P. X sub nr. X, **reluarea procedurii administrative de soluționare pe fond a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr.X emisă de D.G.F.P. X, procedură ce a fost suspendată prin Decizia nr. X emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.**

Însă, **titularul dreptului la acțiune** în cauză este **lichidatorul judiciar X, singurul îndreptățit să formuleze, să semneze și să depună solicitarea privind reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației** depusă și înregistrată la D.G.F.P. X sub nr. X, întrucât S.C. "X" S.R.L. și-a pierdut dreptul la propria administrare, urmare sentinței judecătorești mai sus amintite.

În condițiile în care solicitarea privind reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației nu a fost formulată, semnată și depusă de către lichidatorul judiciar X – titularul dreptului la acțiune, ci de către administratorul special al S.C. "X" S.R.L. – doamna X, în conformitate cu prevederile pct. 9.4. din Instrucțiunile sus menționate, organul de soluționare constată excepția lipsei de calitate procesuală a persoanei fizice care a formulat, semnat și transmis cele două solicitări.

Analizând cele două solicitări înregistrate la A.J.F.P. X sub nr.X, iar la D.G.R.F.P. X sub nr. X, **prin care se solicită anularea Deciziei de impunere nr.X emisă de D.G.F.P. X**, se constată ca acestea nu au fost semnate și ștampilate de lichidatorul judiciar care are atribuțiunile prevăzute la art. 25 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, ci de o persoană fizică fără calitate procesuală.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.18 alin. (1) din Legea nr.85/2006, care precizează:

"Art. 18 – (1) [...]. După ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul judiciar/lichidator care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul administratorului special va fi redus la a reprezenta interesele acționarilor/asociaților.",

coroborate cu cele ale art. 47 alin. (4) și alin.(7) din aceeași lege, potrivit cărora:

"Art. 47 – [...] (4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

[...] (7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării. "

De asemenea, în speță sunt incidente și prevederile art.205 alin.(2), art.206 alin.(1) lit.e) și art.217 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 205 – Posibilitatea de contestare

[...] (2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

[...] Art. 206 – Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

[...] Art. 217 – Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.",

coroborate cu prevederile pct. 12.1. lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013:

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...] b) fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, în situația în care aceasta este formulată de o persoană fizică sau juridică lipsită de calitate procesuală;"

Din interpretarea textelor de lege sus menționate, rezultă faptul că, de la data la care se dispune intrarea în faliment, societatea comercială debitoare nu mai are dreptul la propria

administrare, aceasta fiind preluată de către administratorul judiciar/lichidator, iar administratorul special reprezintă numai interesele acționarilor sau asociaților.

Prin urmare, S.C. "X" S.R.L. nu mai are dreptul la propria administrare, astfel încât nu mai poate formula contestație, fiind lipsită de calitate procesuală întrucât a intrat în faliment, dispus de judecătorul sindic de la Tribunalul X prin Sentința nr. X, prin care s-a numit X în calitate de lichidator judiciar provizoriu.

Astfel, în conformitate cu prevederile pct.10.1., coroborate cu cele ale pct.2.2. și pct.2.3. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 – aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.450/2013, din care cităm:

"10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, [...]. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatorului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform pct. 2.2-2.4."

2.2. [...], în cazul în care contestatorul se află în procedura de insolvență/reorganizare/faliment/lichidare, contestația va purta semnătura și ștampila administratorului special/administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.

2.3. În situația în care contestația nu îndeplinește cerințele care privesc [...], semnătura, precum și ștampilarea acesteia, organele de soluționare competente vor solicita contestatorului, printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ca în termen de 5 zile de la comunicare să îndeplinească aceste cerințe. În caz contrar, contestația va fi respinsă, fără a se mai antama fondul cauzei."

prin adresa nr. X s-a solicitat lichidatorului judiciar al S.C. "X" S.R.L., acesta fiind singurul reprezentant al intereselor societății comerciale contestatoare, în cazul în care solicită reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației formulată de S.C. "XI" S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. X emisă de D.G.F.P. X, să semneze și să ștampileze solicitarea formulată în scris, pe care să o transmită organului de soluționare competent, în termen de cinci zile de la data primirii adresei susmenționate.

Adresa nr. X a fost expediată, spre știință, și la domiciliul fiscal al S.C. "X" S.R.L..

Lichidatorul judiciar X a confirmat la data de X primirea adresei nr. X din 03 aprilie 2014, dar până la data prezentei decizii nu a transmis nicio solicitare scrisă.

În dreptul procesual fiscal, titularul dreptului la acțiune este persoana juridică ca titular de drepturi și obligații, potrivit art. 21 din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, persoană distinctă de asociați sau acționari, iar reprezentant al debitoarei S.C. "X" S.R.L. este X în calitate de lichidator judiciar, conform învestirii dată de instanța judecătorească competentă.

În ceea ce privește adresa de răspuns înregistrată la D.G.R.F.P. X sub nr. X, prin care doamna X invocă calitatea sa de administrator special al S.C. "X" S.R.L., aceasta ignoră atribuțiile conferite de art.18 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 85/2006:

"Art. 18 – [...] (2) Administratorul special are următoarele atribuții:

[...] f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiilor și aprobarea raportului; "

și interpretează eronat textul Codului de procedură fiscală, considerând că poate formula oricând și orice fel de contestații, fără a ține cont de faptul că, la data de X când Parchetul de pe lângă Judecătoria X a emis Ordonanța din X în Dosarul penal nr.X, S.C. "X" S.R.L. era deja intrată în faliment, era dispusă dizolvarea societății comerciale debitoare și se ridicase dreptul de administrare al acesteia, numindu-se un lichidator judiciar pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 25 din Legea nr. 85/2006 – conform **Sentinței nr. X** pronunțată de Tribunalul X – Secția Comercială și de Contencios Administrativ în Dosarul nr. X.

În cazul de față, legiuitorul a prevăzut prin Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, respectiv prin Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr.236/24 aprilie 2013), cine poate formula și semna solicitarea de reluare a procedurii

administrative de soluționare a contestației formulată împotriva actelor administrative fiscale, respectiv lichidatorul judiciar numit de instanța judecătorească, iar administratorul special nu are decât calitatea de a apăra interesele asociaților, în care S.C. "X" S.R.L. i s-a retras dreptul de administrare.

Drept urmare, întrucât solicitarea de reluare a procedurii administrative de soluționare a contestației împotriva obligațiilor fiscale suplimentare de plată stabilite prin Decizia de impunere nr. X emisă de D.G.F.PX în sarcina S.C. "X" S.R.L., transmisă la A.J.F.P. X unde a fost înregistrată sub nr. X, a fost formulată și semnată de către o persoană fizică, respectiv doamna X, care nu a dovedit că are vreo calitate procesuală, iar lichidatorul judiciar X nu a răspuns solicitării transmise de organul de soluționare a contestației prin adresa nr. X (confirmată ca primită la data de X), se va respinge contestația ca fiind formulată, semnată și transmisă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta, conform prevederilor art. 217 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct. 12.1. lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscal – aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 450/2013 (mai sus citate).

IV. – Concluzionând analiza contestației formulată de doamna X în numele Societății Comerciale "X" S.R.L., din comuna X, județul X, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X act administrativ fiscal emis de D.G.F.P. X–A.I.F., în conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 217 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E :

1. – Respingerea contestației ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitate procesuală pentru suma totală de X lei – din care:

- taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată X lei;
- majorări de întârziere aferente TVA X lei;
- impozit pe profit stabilit suplimentar de plată X lei;
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit X lei.

2. – Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, dar poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 (șase) luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR GENERAL,